

това мѣсто“. Когато ви разпнатъ, тогава ще влѣзете въ Царството Божие. Затуй нека се радваме, че имаме нѣщо повече на тоя свѣтъ. Нека всинца бждемъ послѣдователи Христови и достойно да носимъ това име на земята — християни. Какво ще кажатъ други, да оставимъ настрана. Нека бждемъ дълготърпѣливи и благосклонни и да изпълняваме дълга си къмъ Бога тъй, както го разбираме въ нашитѣ чисти мисли и желания. И въ тоя великъ пжтъ никога да не се спъваме, а да воюваме смѣло, рѣшително, и да насърчаваме всѣкиго, който воюва заедно съ насъ. Това е силата, съ която ще надделѣемъ сегашнитѣ мжчноти.

(Бесѣда, държана на 6. юлий 1914 г. въ София)

